

ОБЕЛЕЖЈА ЈЕСЕНИ

Јесен долази после лета. То је благородно годишње доба. Све што смо засадили током пролећа и лета, бере се у јесен. Њиве су препуне кукуруза, шећерне репе и сунцокрета. Виногради миришу од белог и црног грожђа које ће вредне руке берача пажљиво да откину са чокота (стабло винове лозе). Донеће га на градске пијаци али ће и направити пуно лепог и укусног вина. Воћњаци су веселих боја. Ту су љубичасте шљиве, шарене брескве, сочне, жуте крушке и црвене и зелене јабуке. Деца полазе у школу, а птице селице се спремају на дугачак пут ка југу где је топло. У рану јесен код нас је небо и даље плаво, али сунце нас више не греје тако снажно.

Зато је хладније и све више се чује хучање ветра. Понекад је веома јак, брз и хладан. То је кошава. Када тај ветар дува, дрвеће врло брзо остаје потпуно без лишћа. Киша је чест гост јесени као и тамни облаци. Зато позна јесен нема светло, већ тамно, сиво небо. То је време када се дивље животиње полако припремају за најхладније годишње доба, зиму. Траже неко топло место, неку рупу у земљи или скровиту пукотину у великом стаблу да би сместили гранчице и лишће које ће их грејати приликом спавања.

Веверице вредно траже орахе и лешнике. Све то брзо и хитро носе у своје тајне одаје у дрвећу да би имале храну током дуге зиме. Мрави су још вреднији, зато што они скупљају храну још од почетка лета! Али највреднији су људи на селу, а понеки и у граду, који у јесен спремају храну за зиму, као што раде мрави и веверице. То се зове зимница. Тада наше баке и деке беру разно поврће: паприку, купус, парадајиз, шаргарепу, карфиол и све то стављају у тегле. Од воћа се прави пекмез, слатко и џем за палачинке.

Јесен је баш дивно годишње доба.